

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ρωμαϊκῶ χολατικῶ. κα.

Τὰς μὲν ἑλλήνων θεοποιίας, καὶ ἄς
καλῶσι θεογονίας, Ὀφείδης καὶ Ὅμηρος
καὶ Ἡσίοδος, καὶ ὅσοι κατ' ἐκείνους ἐ-
δίδαξαν, πολλὰς καὶ βίβλους καὶ δό-
ξας συνείραντες. τὴν ἡμετέραν δὲ ἱρη-
σκειάν δύο πικταὶ διδάξουσιν, ἅς ἐ-
πέμφαμεν, ὧν ἡ μὲν παρῆναι, ἡ
δὲ νέα ἀναθήκη παρῆναι λέγεται. εἰ
δὲ ἀληθεύουσιν αὐτὰ μάλλον ἐκείνων
καὶ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς πράγμασι,
αὐτὸς ἐρήσειας πέπεισμαι, καὶ κρα-
τήσειας πᾶμεινον.

συγγράμ-
ματι.
δύοσε πικ-
τίδης.

ἐρήσειας
κρατήσειας
τὸ.

Ζωσίμου. κβ.

Τινὲς σε φασὶν ἱεροσυλῆς εἶναι, πράγ-
ματος ἀνεπίκτου πολλοῖς, σοὶ δὲ καὶ
μάστιγα. ἢ τοίνυν τὸν σουτὴ βίον
διόρθωσαι, ἢ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀ-
φαισῶν σοὶ ἀνακτόρων ἀπόστηθι.

Θεοφίλου. κγ.

Τὸ εἰρηυδὸν ἐν τῇ θεῖα γραφῇ, ἐπὶ
πάντων παρῆναι ἀναγοῖον μήτραν
ἄγιον τῶ κρείων, καὶ παρῆναι πάντων εἰρη-
ται παρῆναι. μὴ ἔπως οἱ ἀμα-
θεῖς νομιέτωσαν, ἀλλὰ παρῆναι ἐνός ἐ-
κείνης καὶ μόνος, τῆς ἐν τῶ πικταῶν
τὴν μήτραν ἀνοίξαντος. πᾶσαν γὰρ
μήτραν μίξις καὶ συνύστα ἀνοίγνυσιν.
τὴν δὲ τὸν κρείων ἡμεῖς Ἰησοῦ Χρι-
στὸν κηρύσσαμεν, αὐτὸς συλληφθεὶς ἀ-
σώτως παρῆναι ἡμῶν, καὶ πᾶ-
σιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν. ἀλη-
θῶς μὲν γενόμενος ἄνθρωπος, ἀληθῶς
δὲ ὢν καὶ θεός, καὶ παρῆναι ἡμῶν εἰς ἐξ
ἀμφοτέρων τῶ φύσεων.

ἀνοίγνυσιν.

ἐν ἀμφο-
τέραις ταῖς
φύσεσιν.

Κελάτου. κδ.

Ἐπισημονικῶς τὴν θεῖαν γραφὴν ἀ-
νεπίκτου ὀφείλεις, καὶ τὰς αὐτῆς
δυνάμεις νενηγῶς ἀνιχνεύειν, καὶ μὴ
καταπολεμᾶν ἀπλῶς τῆς ἀφαισῶν
καὶ ἀνεπίκτου μυστικῶν ἀναξίως

Ammonio scholastico. 21.

Deorum, quos Gentiles colunt, effectio-
nes, & ut vocant theogonias, hoc est Deo-
rum ortus, Orpheus & Homerus, & He-
siodus, aliique omnes iis similes tradide-
runt, multis, & libris, & sententiis colle-
ctis atque compactis. Nostram autem re-
ligionē duo codices, quos ad te misimus,
docebunt: quorum alter vetus, alter nouū
Testamentum nuncupatur. An autem hi
libri, tum nominibus, tum rebus, ad veri-
tatem propensiores, quàm illi, sint: ipse, ut
mihi persuadeo, reperies, atque id, quod
melius erit, amplectēris.

Zosimo. 22.

Aiunt nonnulli te sacerdotij cupiditate
teneri, hoc est rei, quam multis, ac præfer-
tim tibi, attingere nefas est. Quare aut
mores tuos corrige, aut à templorum, quæ
tibi attingere minimè licet, cupiditate
abstite.

Theophilo. 23.

Id quod in sacra scriptura dictum est, ^{Genod. 13.}
Omne primogenitum adaperiēs vuluam, ^{Luc. 2.}
sanctum Domino vocabitur, nō de omni
primogenito dictum est, (ne hoc imperiti
homines existiment) verū de vno illo ac
solo, qui in partu vuluam aperuit. Etenim
omnem quidem vuluam concubitus ac
venereus complexus aperit: at eam, quæ
Dominum nostrum Iesum Christum pe-
perit, ipse sine femine conceptus, prodiens
aperuit, ac rursus clausam & obfignatam
reliquit: verè nimirum homo effectus, ac
verè item Deus existens, vnus idemque in
duabus naturis adorandus.

Crispo. 24.

Scitè & eruditè diuinam scripturam
euoluere debes, ipsiusque vires ac faculta-
tes prudenter inuestigare, nec mysteria ea,
quæ atrectare nefas est, quæq; compre-
hendi nequeunt, temerè atque impuden-